

Nu har det konstaterats igen: Ansvariga behöver bli bättre på att samarbeta över sektors- och myndighetsgränser för att samhällets krishanteringsförmåga ska bli bättre. Den här gången är det Lunds Tekniska Högskola vid Lunds universitet som levererar slutsatsen. Faktum är att flera tidigare har gjort det. Skillnaden är möjligen den, att det nu även finns vetenskapliga belägg för påståendet. Forskarna konstaterar dessutom att det inte räcker med att var och en gör sitt arbete riktigt väl. Paradoxen är att helheten då riskerar att bli riktigt usel. Bättre samarbete är vad som behövs.

Oavsett om man betraktar situationen utifrån det perspektiv som de möjliga offren för den oförmåga som finns har, eller om man gör det som goda skattebetalare, är det rimligt att ställa sig frågan hur det egentligen är ställt med myndigheternas känsla för oss medborgare. Många av de ansvariga myndigheter finns ju till för att lösa de uppgifter som vi själva inte klarar av, var och en av oss eller tillsammans.

Det har skett förbättringar under senare år av krisberedskapsförmågan, men allvarliga brister kvarstår alltså. Det kan inte förnekas att stat och kommun har många viktiga uppgifter att dra försorg om, men vilken uppgift är viktigare än att skydda och rädda liv och hälsa? Här handlar det dessutom i första hand om att använda resurser som redan finns på ett vettigare sätt för att den förmågan ska bli bättre.

Civildéforsvarsförbundet har ett tydligt medborgarperspektiv i verksamheten. Detta har gjort oss medvetna om att vi som enskilda människor måste bli bättre på att ta ett eget ansvar för säkerheten och krisberedskapen i samhället. Den insikten har också allt fler myndigheter fått. För att riksdag och regering ska kunna ställa sådana krav på oss måste dock myndigheterna, som lyder under regeringen, lösa sina uppgifter på ett sätt som också ökar krisberedskapsförmågan. Att det behovet finns vet de ansvariga flera gånger om.

Anders M. Johansson
Generalsekreterare, Civildeforsvarsförbundet